

אחרי מאמצים נואשים, שלא נשאו פרי, נעצר הכושע המבוקש - במקרה

תיווך להסגרת פושע

המשטרה היתה חסרת-אונים. הקצינים, שהיו ממונים על הפעולה, היו גם חסרי-סבלנות. הם החליטו לעשות צעד חדש, לעצור את רחמים ויעקוב חדאד ואת דוד שמס'טוב, אחי הבורחים. המעצר שם קץ למאמצי התיווך.

★ ★ ★

רוצים לתפוס פדיון

שופט השלום מכס צ'רנובילסקי הקשיב לטענות וזקצין: "האחים סיפקו מזון וכסף לבורחים. יש לנו הוכחות לכך."

האחים נעצרו לחמישה ימים. בבית השאירו את ריהם משפחות מטופלות בילדים. "אני מוכן להיפגש עם אחי ולנסות לשכנע אותו להסגיר את עצמו. רק שהמשטרה תפסיק להטריד את ביתי ולהפחיד את ילדי כל לילה", אמר לשופט דוד שמס'טוב.

בביתה שבשכונת התקווה בתל-אביב, סיפרה רות חדאד, אשתו של רחמים חדאד, האח הצעיר במשפחה, לכתב "העולם הזה":

"למה הכניסו את בעלי לבית-הסוהר? יום יום עושים לנו צרות בבית. הקצינים פאר, קנר, כץ ונאור באים כל לילה, נכנסים עם סטנים, כאילו רוצים לתפוס פדיון. "כל יום היו עוצרים את בעלי. תפסו גם את האחות הצעירה גאולה, בת 15. יום שלם לא נתנו לה

עציר חדאד

— הרג את המשיח?

לאכול. כל הזמן איימו עליה: "איפה אחיך? אם לא תגידי לנו, נשחח אותך לרמלה". "אפילו לחדאד הוקן, בן 80, אמרו: "אם לא תגיד לנו איפה בנך נשלח אותך לבית הסוהר."

★ ★ ★

חדאד צריך חבילה של כסף

ביום ששי באו ולקחו את בעלי מהעבודה. בעלי הלך איתם. עצרו אותו. היה שמונה בערב. בעלי לא בא. הלכתי לרחוב השחר. הסמל גיסים עזייהו אמר לי: "יש לנו הוכחות. אנחנו עוצרים אותך". "בשבת הלכתי לתת להם אוכל. הקצין פאר אמר לי שאחרי שבת יעצרו אותי ואת הילדים. הסוהר לא נתן לי להיכנס ועיכב אותי יותר משעה: "את חדאד? אם את חדאד, את צריכה לחכות". "מה יש אם אני חדאד? מה אנחנו, פושעים? "הקצינים אמרו לי: "אם רק נתפוס את חדאד, נעשה ממנו מסגנת". הם עושים ממנו פדאי. הם עושים אותו לרוצח.

"הם אומרים שאנחנו נתנו להם כסף. איזה כסף? יש לנו משפחות ויש לנו ילדים. אנחנו יכולים לתת לו לירה, שתים או שלוש. חדאד צריך שלוש לירות? חדאד צריך חבילה של כסף. "מה עשה להם חדאד? הרג את המשיח שלהם?"

האחרונים, לאחר שנכשלה במאמצי לתפוס את דוד בורחים בעזרת מודיעים ומאמצי-תיווך בלתי-מוצלחים. מיד אחרי הימים הראשונים של חיפושי-סרק, נקט המטה הארצי בצעד בלתי-רגיל: הוא הכריז על מתן פרס של 1000 ל"י לכל מי שיגלה את מקומו של אחד משני הבורחים, או 2000 ל"י למי שיגלה את מקום מחבואם של השניים.

אך התוצאה, להכרות הפרס, היתה רגילה: עשרות אזרחים החלו לצלצל למדור-הבילוש, הטרידו אותו בלי הפסק, בידיעות בלתי-מבוססות. קציני המדור, שפעלו לפי העיקרון: כל ידיעה יש בה גם מן האמת, נאלצו להפנות כוחות משטרהיים גדולים לחיפושי סרק. כך, למשל, פרצה יחידת בלשים ושוטרים מזוינים בתת-מקלעים, ביום חמישי שעבר, למרתף קולנוע דן בתל-אביב, הפסיקה את הקרנת הסרט וערכה חיפושים מדוקדקים באולם-הקולנוע. שני הבורחים לא נמצאו.

פעולה אחרת נערכה בהשכמת הבוקר של אותו יום, בשוק הכרמל בתל-אביב. כוח משטרה גדול הסתער על הירקנים והסוחרים המביאים את סחורתם למכירה, עיכב אותם במשך שעה ארוכה בחיפושים שלא העלו דבר.

בשכונת התקווה ובסלמה, מקום מגוריהם של דודי חדאד ואחיו, ערכו בלשי המדור גיחות פתע. הם פרצו בתת-מקלעים טעונים בלתי-משפחה, פעמים אחדות בכל לילה. בבוקר היו עורכים חיפושים מדוק-דקים במכוניות הלחם ומצרכי החלב שהיו באות לשכונה.

רק פעם אחת הצליח מארב משטרתי לבוא המגע עם שמי-טוב וחדאד. היה זה ברחוב התבור, מקום מגוריו של יעקוב חדאד. המארב הבחין בשתי דמויות, שהתקרבו לצריף מגוריו של יעקב, ב-4.30 לפנות בוקר. במקום להמתין ולהכות עד ששתי הדמויות תכנסנה לצריף, ואז להקיפו ולהפתיעם בפנים, צעק מפקד המארב הנרגש: "מי שם?" "הסתלקו מכאן. אני אירה בכסף!" היה זה קולו של חדאד. המארב השתטח על האדמה. השוטרים זכרו כי בתדריך שנתן להם ראש הענף הפלילי במטה המחוז, אריה נאור, נאמר ש"חדאד הוא מסוכן ומזוין". חדאד ושמי-טוב ניצלו את ההודמות, דילגו על הגדר וברחו, כשמטר יריות מאחוריהם.

★ ★ ★

500 ל"י מכיס פרטי

מה שהפריע יותר מכל לפעולות החיפושים אחרי שני הבורחים, היתה עובדה פשוטה ביותר: מדור הבילוש התל-אביבי איבד בזמן האחרון כמעט את כל מודיעיו.

היה זה תהליך קצר ביותר. הבלשים החדשים, שתפסו את מקומם של התחיקים שפוורו ביחידות אחרות, לא ידעו להעריך כראוי את ערכו המשטרתי של המודיע. הם איבדו את אמונם של המודיעים הישנים, שפחדו פן תודע נאמנותם הכפולה במחנה העולם התחתון, לא הצליחו לרכוש מודיעים חדשים. באין מודיעים, נאלצה המשטרה לפנות לעזרת מתחכים. סגן-מפקח-מחוזי אריה נאור פנה לאישיות ידועה, שלה קשרים אמיצים בעולם התחתון, ביקש לתווך בינו לבין הפושעים הבורחים. תמורת זאת, הבטיח נאור, תינתן יד חופשית לעסקיו של אותה אישיות.

האיש החל לפעול במרץ. הוא פנה לאחיו של חדאד, הציע לו הצעה מפתה: חדאד ושמי-טוב יסגירו את עצמם דרך אחיו של חדאד, שיוכה בפרס 2000 ל"י, על סכום זה יוסיף המתווך מכיסו הפרטי 500 ל"י.

האח חדאד לא השיב מיד. הוא הסכים להעביר את ההצעה אליהו חדאד, להשיב סופית בלילה של אותו יום או למחרת בבוקר. בבוקר ראה המתווך שאחיו של חדאד אינו בא. הוא ניסה לפעול בדרכים אחרות, פנה לאחת הדמויות הידועות בעולם התחתון, ששימש בעבר כאחד ה"מודיעים הטובים ביותר של מדור הבילוש. התשובה היתה שלילית.

בינתיים הגיעה ההצעה לאוזניו של חדאד. הוא ביקש מאחיו לדחות את המתווך למשך יום-יומיים נוספים, כדי שיוכל בינתיים להחליף את מקום מתבואו.

לידיעה בקע אור לבן מחלונות מטה-המחוז של משטרת תל-אביב. בשעות הקטנות יצאו בלשי המדור הפלילי, רובם חדשים וחסרי-נסיון, לפעולה שהיא בין הפעולות הקשות והמסוכנות ביותר בעבודת הבולשת: תפיסת האסירים שברחו מכלא תל-מונד, לפני שבועיים.

המשטרה גייסה למבצע את כל כוחותיה. היא העבירה לתל-אביב יחידה של משמר הגבול, אספה מחדש למטה-המחוז את כל הבלשים הוותיקים, שפוורו בין היחידות אחרי פרשת-שטיינברג, הכריזה על מצב הכן בכל הנפות.

בשעות הערב של היום השני, לגמרי במקרה, הצליחה המשטרה לתפוס את אליהו חדאד, המסוכן והנעזז שבשני הבורחים.

★ ★ ★

מצוד בשעות הערב

ציצוד טלפון, שהגיע למדור הבילוש, בשעות המוקדמות של הערב, העמיד את קציני המדור על רגליהם. הידיעה היתה מדהימה: חדאד נראה מסתובב בשכונת-עזרא בתל-אביב, בקירבת שכונת התקווה.

אנשי המדור היו רגילים כבר להודעות כאלה. אולם הפעם היה המקור רציני ביותר. היה זה אחד מאנשי היחידה ליוני-האסירים של המשטרה, יהודה בכר, שהודמן ב"מקרה לשכונת עזרא. בבגדים אזרחיים ומחוך לתפקיד, בין הבתים ראה לפתע פרצוף מוכר. הוא הסתכל לכיוון

גיסה חדאד

מה הוא עשה —

האיש, הכיר מיד את אליהו חדאד, אותו ליהה לא פעם לבית-הסוהר ולבית-המשפט. השוטר לא היסס. הוא חיכה עד שחדאד נכנס לאחד הבתים של השכונה, רץ מיד למכשיר הטלפון הסמוך, הודיע למדור הבילוש. אחרי-כן חזר השוטר, המשך לעמוד על יד הבית עד בוא המשטרה.

מקום הגיעה יחידה עצומה של שוטרי תל-אביב, הבלשים וכל הגייסות שהיו אותה שעה באזור. הם הקיפו את הבית הקטן וצווח על חדאד לצאת ממנו בידיים מורמות.

חדאד סירב לצאת. הקצינים ערכו התייעצות. לבסוף הוחלט להתפרץ פנימה. המפקח דוד פאר, ראש מדור הבילוש, פרץ בראש השוטרים, התנפל על חדאד שהיה מזויין באקדח טעון, עצר אותו.

חדאד הובא לנפה הדרומית, הוכנס לכלא המחוזי, לקול תרועות-השמחה של השוטרים, הבלשים וה"קצינים, שלא עצמו עין במשך השבועיים האחרונים. "עכשיו נשאר לנו רק זאכי שמי-טוב", אמר אחד הקצינים, "וזהו כבר בעיה קטנה יותר".

★ ★ ★

מארב על הארץ

תפיסתו של חדאד הביאה לכלל סיום מוצלח את מבצעה העיקרי של משטרת תל-אביב בשבועיים

- המודיעין.
- ייחב ללא מגן, במשך שנה תמימה ניסה הנשר יוספסל להמריא על כנפיו החדשות. אולם לרוץ המול נשרו הנוצות בו אחר זו:
- אבריאל החליט ללכת לגאנה. העדיף את היבשת השחורה על העבודה השחורה במרכז המפלגה.
- למדן חזרה לכסאה המרופד בכנסת, שהיה הרבה יותר נוח מכסאה-העבודה במפא"י.
- חיים יערי התגעגע חזרה לנוחיות בארמון החדש של דבר, אחרי שלא הצליח להשתלט על העבודה שנמסרה לו כדובר המפלגה, לא יצר עתונות טובה למפלגתו.
- איש ועדת-הביקורת, עובדיה פורת,